

ZVONČEK

LIST'S PODO
BAMI ZA
SLOVENSKO
MLADINO

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rožnika 1909.

Leto X.

Drobne pesmi.

Pod lipo.

Povej mi, lipica,
kdaj lepši dnevi
in kdaj odsevi
blesteče zarje
Slovincem pridejo!?

Cvetoča lipica
je vztrepetala
in šepetala:
„O, prišli bodo —
jaz ne učakam jih!“

Če imel bi perutničke.

Če imel bi perutničke
kakor drobne lastavičke,
pa bi zletel tja na gričke
rojstvene!

Tam v mladosti svoje raju
pel o ženinu bi maju,
pel o rojstvenem bi kraju
pesemce . . .

Kaj mi poje drobni ptiček?

Kaj mi poje drobni ptiček,
ki od juga je priletel
in je drobno gnezdo spletel
v belem grmu glogovem?

„Res lepo je tam na jugu
v palmovih zelenih gajih,
v zlatih zarjinih sijajih
v vrtilih pomarančinih! —

A veliko prijetneje
je v domačih logih, gričih,
v tihih borovih vršičih,
ki šuštiijo v sapici . . .“

Pesem pel je drobni ptiček;
pesem sem zapel jaz tudi
o domači dragi grudi
in o dragi mamicí . . .

Pesem dela.

Pesem dela	Odbežala
so zapele ptice,	mlada že pomlad je;
sladek vonj so	že prinaša
dahnile cvetice	k nam zeleno sadje
v topli zrak,	mamica jesen,
črez nebo priplaval	podari ga njemu
je srebrn oblak . . .	ki ni taval len.

In šel bom v gozd . . .

In šel bom v gozd	Oj, daj nazaj
in pesemco zapel:	mi lepe sanje vse,
„Oj, ti mladost,	enkrat še vsaj
zakaj ne vrneš se?	prišetaj k meni v vas!“

Tako bom šel
v zeleni, tihi gozd
in pesem pel
in klical bom mladost.

Ne vrne se.

Šel sem v borov gaj	Vzcveti, vzcveti mi,
in sem pesem pel:	o, življenja maj,
„Vrni, maj vesel,	kot si mi nekdaj
vrni se nazaj!	zopet sveti mi!“

Ni se vrnil maj,
zbežal je kot val;
komaj mi je dal
gaj še jek nazaj.

Brezi.

Kaj, breza srebrolista,	A včeraj mladi fantje
tako plahó drhtiš?	so mimo šli trijé,
Mar plakaš za pomladjo,	na ramah pa imeli
jeseni se bojiš?	sekire so ostré.

„Kaj, če odšla je vesna,	In ko so mimo prišli,
črez leto pride spet;	pa sem jih slišala:
kaj, če jesen otožna	Poglej to lepo brezo —
potrga trati cvet!	no, jutri pade ta.“

Bogumil Gorenjko.